

N:o 49.

Ank. till Riksd. kansli den 28 juni 1887, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner rörande dels nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter samt dels lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna.

(I. A.)

Till statsutskottets behandling hafva öfverlemnats följande, inom Riksdagens Andra Kammare väckta motioner i förenämnda ämnen, nemligen:

motion n:o 3, af herr *Hans Andersson* i Nöbbelöf m. fl., med förslag, att Riksdagen måtte besluta:

1) att från och med år 1888 en ytterligare nedsättning af tjugu procent i den på viss jord hvilande grundskatt skall ega rum, i öfverensstämmelse med de i kongl. kungörelsen 5 juni 1885 stadgade grunder och vilkor;

2) att från och med år 1888 en ytterligare lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna skall ega rum med 20 procent af dessa besvärers uppskattade värde, efter enahanda grunder och bestämmelser, som finnas i nu gällande lag af 5 juni 1885 angående lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna;

3) att erforderliga medel till ersättning åt effektiva rusthåll och rotar för det berörda lindring motsvarande belopp måtte anvisas å riksstatens 4:de och 5:te hufvudtitlar; samt

4) att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes till nästkommande Riksdag framlägga förslag, så väl i fråga om eftergifvande af återstående grundskatter, som ock derom, att rustnings- och roteringsbesvärerna i deras nuvarande form må kunna småningom helt och hållet upphöra;

motion n:o 5, af herr *N. Åkesson*, som hemställt, att Riksdagen måtte besluta:

- a) att återstående 70 procent af grundskatterna afskrifvas sålunda:
år 1888	30 procent,
» 1889	20 »
» 1890	20 »

b) att denna afskrifning verkställes efter samma grunder och bestämmelser, som finnas stadgade i kongl. kungörelsen af den 5 juni 1885 angående nedsättning af de på viss jord hvilande grundskatterna;

c) att motsvarande lindring i rust- och roteringsbesvärerna skall komma alla rust- och roteringsskyldige till godo efter enahanda grunder och bestämmelser, som finnas i gällande lag af den 5 juni 1885 angående lindring i rust- och roteringsbesvärerna; samt

d) att erforderliga medel till ersättning åt rusthåll och rotar för det berörda lindring motsvarande belopp måtte anvisas;

motion n:o 10, af herr *Liss Olof Larsson* m. fl., med hemställan:

att Riksdagen måtte besluta afskrifning af återstoden af de å viss jord hvilande grundskatter samt motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna;

att denna afskrifning måtte ske på det sätt, att det tre sjundedelar af de återstående sjuttio procenten afskrefves från och med år 1888, ytterligare två sjundedelar från och med år 1889 och återstående två sjundedelar från och med 1890; samt

att Riksdagen måtte å riksstatens 4:de och 5:te hufvudtitlar anvisa de för en sådan lindring af rustnings- och roteringsbesvärerna erforderliga belopp;

motion n:o 12, af herr *Lasse Jönsson* i Sandby, som föreslagit,

att Riksdagen, under förutsättning af motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna, ville, i enlighet med kongl. kungörelsen den 5 juni 1885, angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter, besluta, att nedsättning uti den kronan behållna grundskatt å hemman och lägenheter af skatte- eller frälsenatur, å sådana hemman och lägenheter af kronatur, som enligt hittills gällande föreskrifter kunde till skatte köpas, å ecklesiastikstatens boställen samt å hemman och lägenheter, som innehades af enskildt verk, menighet eller inrättning, likasom ock uti presternas utlagor, skulle ega rum med ytterligare trettio procent af grundskattens eller utlagornas belopp, hvilken nedsättning skulle inträda från och med år 1888;

motion n:o 13, af *densamme*, med förslag,

att Riksdagen måtte för sin del besluta:

1:o) att i rustnings- och roteringsbesvärerna skulle för år 1888 och framgent lindring ega rum med ytterligare trettio procent af dessa besvärs

uppskattade värde, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären af den 5 juni 1885 omförmäldes; och

2:o) att ett ytterligare förslagsanslag å 1,330,000 kronor skulle, under benämning: »lindring af rustnings- och roteringsbesvären», bland fjerde hufvudtitelns ordinarie anslag, näst efter anslaget till »indelade arméns befälsafflöning» uppföras;

motion n:o 17, af herr *J. Sjöberg* i Bodaryd, som hemställt, att Riksdagen måtte besluta:

a) att från och med 1888 nedsättning skulle ytterligare ega rum med 40 procent af den å viss jord i kronans jordeböcker och räkenskaper upptagna grundskatt;

b) att denna nedsättning af grundskatten skulle verkställas efter samma grunder och bestämmelser, som finnes stadgade i kongl. kungörelsen af den 5 juni 1885, angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter;

c) att från och med 1888 ytterligare 40 procent lindring i rust- och roteringsbesvären skulle komma alla rust- och roteringskyldige till godo efter enahanda grunder och bestämmelser, som finnes i nu gällande lag af den 5 juni 1885, angående lindring i rust- och roteringsbesvären; och

d) att Riksdagen måtte bevilja ett förslagsanslag i 1888 års riksstat af 3,974,000 kronor till den sålunda af motionären föreslagna nedsättning i grundskatter och lindring i rust- och roteringsbesvären, eller besluta minskning i beräkningen af inkomsten af grundskatten för år 1888 med det belopp, som motsvarade 40 procent nedsättning deraf, och under fjerde och femte hufvudtitlarne anvisa det anslag, som erfordrades till lindring af fyratio procent af rust- och roteringsbesvären;

hvarjemte motionären, för den händelse att detta förslag icke kunde tillvinna sig Riksdagens bifall, såsom alternativt förslag hemställt, att Riksdagen måtte besluta:

a) att den grundskatt, som nu finnes upptagen i kronans jordebok och som skulle utgöras af hemman eller lägenhet, måtte för år 1888 nedsättas med tio procent och sedan för hvart och ett af de näst derpå följande nio åren minskas med enahanda belopp eller tio procent årligen, så att omförmälda grundskatt vid 1897 års slut icke vidare skulle åligga de hemman eller lägenheter, som nu utgjorde densamma, och att för 1888 och de derpå följande nio åren statsverkets inkomst af grundskatten måtte beräknas med det minskade belopp, som för hvarje af dessa år sålunda återstode; och

b) att för år 1888 lindring i rust- och roteringsbesvären skulle ega rum med 10 procent af de rust- och roteringsbesvär, som nu återstode, sedan den genom lagen af den 5 juni 1885 erhållna lindring af samma besvär af

räknats, och sedan för hvart och ett af de näst derpå följande nio åren enahanda lindring ske med tio procent, så att vid 1897 års utgång lindring erhållits till hela det belopp af kostnaden för rust- och rotehållet, som vore beräknadt i förenämnda lag, och att dessa lindringar skulle komma vederbörande till godo på enahanda sätt, som i sagda lag vore bestämdt, äfvensom att Riksdagen måtte besluta att i 1888 års stat uppföra under fjerde och femte hufvudtitlarne det anslag, som för lindringens utbetalande erfordrades å dessa hufvudtitlar, samt att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville föreslå Riksdagen det belopp å fjerde och femte hufvudtitlarne, som erfordrades för lindringens utbetalande under hvart och ett af ifrågavarande nio år, och sedan derefter hela rust- och roteringskostnadens upptagande i enlighet med det belopp, som beräknades i omförmälda lag;

motion n:o 26, af herr *N. Nilsson* i Vrängbol, som föreslagit, att Riksdagen måtte besluta afskrifning under år 1888 af en sjundedel af den på jorden återstående grundskatt samt en lika lättnad i rustnings- och roteringsbesväret, och att denna afskrifning å grundskatter samt lättnad i roteringsbördan måtte fortgå under hvart och ett af de derpå följande sex åren med en sjundedel, så att alla sådana onera komme att upphöra med år 1894;

motion n:o 49, af herr *J. Anderson* i Tenhult, i hvilken motion föreslagits, att Riksdagen måtte besluta:

1:o) att under år 1888 afskrifves en sjundedel af den på jorden återstående s. k. grundskatt och under hvart och ett af de följande sex åren en sjundedel, så att all dylik skatt med 1894 upphör;

2:o) att rustnings-, roterings- och båtsmansskyldigheten under år 1888 erhåller en lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna med en sjundedel af den beräknade återstående kostnaden och sedan under hvart och ett af de sex följande åren en lika stor nedsättning; och

3:o) att erforderliga medel till ersättning åt effektiva rusthåll och rotar måtte af Riksdagen anvisas;

samt slutligen motion n:o 104, af herr *A. Hansson* i Solberga, som anhållit, att Riksdagen för sin del måtte besluta:

1:o) att från och med 1888 en ytterligare nedsättning af trettio procent å den på viss jord hvilande grundskatt skall ega rum i öfverensstämmelse med de i kongl. förordningen den 5 juni 1885 härom stadgade grunder;

2:o) att från och med 1888 en ytterligare lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna skall ega rum med trettio procent af dessa besvärers uppskattade värde, på sätt och under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som härom finnas meddelade i kongl. förordningen angående rustnings- och roteringsbesvärerna af den 5 juni 1885; samt

3:o) att erforderliga medel till ersättning åt effektiva rusthåll och

rotar för det berörda lindring motsvarande belopp måtte å riksstatens 4:de och 5:te hufvudtitlar af Riksdagen anvisas.

Vid behandling inför Kongl. Maj:t den 9 januari 1885 af det förslag till nedsättning i grundskatterna, som sedermera framlades för 1885 års Riksdag och af Riksdagen antogs, ingick bland motiven härför, enligt hvad af det vid den kongl. propositionen i ämnet fogade statsrådsprotokollet öfver finansjärenden inhemtas, bland annat, att genom berörda förslag frågan om skattelindring komme att ställas på den ståndpunkt, att man definitivt beslutade den nedsättning i grundskatten, hvartill man funne de närvarande förhållandena föranleda, och låte denna nedsättning genast inträda, men öfverlåte åt framtiden att bestämman, huru med den återstående grundskatten borde förhållas. Vid tillämpningen af ett sådant förfarande vore dock angeläget, att den nedsättning, som skedde, ej måtte inskränkas till en ringa del af grundskatten, utan tilltagas temligen betydlig. Det låge nemligen vigt deruppå, att regering och Riksdag befriades från att år efter år syssla med grundskattefrågan, så att de ostörda af den måtte kunna egna sig åt det viktiga samhällsarbete, som i öfrigt vore statsmagterna anvisadt. Men i samma mån nedsättningen gjordes mindre, i samma mån skulle anspråket på en ytterligare nedsättning snarare göra sig gällande, hvaremot en större minskning på en gång lemnade förhoppning, att man skulle låta grundskattefrågan ligga nere under så många år, att man skulle hinna på erfarenhetens väg öfvertyga sig om den gjorda nedsättningens följder ur finansiell synpunkt.

Då den i öfverensstämmelse med en sådan uppfattning af 1885 års Riksdag beslutade skattelindringen, hvilken inträdt från och med år 1886, sålunda i afseende å allenast ett års skatter tillämpats, synes tiden ej ännu vara inne att besluta ett ytterligare fortskridande på ifrågavarande skattelindringsväg, helst den i sammanhang med skattenedsättningen beslutade ökade värnpligten ännu endast till en ringa del hunnit tillämpas.

Emot samtliga nu framlagda förslag till nedsättning i grundskatterna och lindring i rustnings- och roteringsbesvären har utskottet velat erinra, att den ifrågasatta skattelindringen icke blifvit sammanbunden med ökade förpligtelser i afseende å landets försvar. I sitt i detta ämne vid 1885 års riksdag afgifna utlåtande (n:o 27) har statsutskottet åberopat hvad till häröfvan omförmälda statsrådsprotokoll yttrats derom, att, ehuru väl talande skäl kunde anföras för en förändring i vårt skatteväsende med afseende å rustnings- och roteringsbesvären samt grundskatterna, oberoende af försvarsfrågan, hade, å andra sidan, äfven från dem, hvilka ansåge sig sjelfva vara mot-

ståndare till dessa frågors sammanknytande med hvarandra, förnummits vid andra tillfällen uttalanden, som vittnade om den största oro för lösningen af endera frågan, utan att någon åtgärd vidtoges med den andra. Då man kände, huru meningarne vore delade i dessa frågor, så att somliga, med intresse uteslutande för försvarsfrågan, endast obenäget ville göra något medgifvande i fråga om grundskatterna, under det att andra, äfven erkännande försvarets brister och villiga att afhjelpa dessa, dock fordrade såsom en gärd af rättvisa och billighet, att en utjemning af dessa skatter och besvär egde rum samtidigt med påläggande af ökade förpligtelser för försvaret, måste man komma till öfvertygelse derom, att en samverkan af dessa intressen och skilda åskådningssätt här, likasom i så många andra fall, vore förutsättningar för en lösning, som icke skulle vara af beskaffenhet att endast tillfredsställa den ena delen af de i beslutet deltagande.

Utskottet, som, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt, icke funnit sig böra biträda de framlagda förslagen om skattelindringar, har tillika velat framhålla, att det enligt utskottets uppfattning torde vara vanskligt att allenast på enskilda motionärers framställningar besluta åtgärder i frågor af så omfattande betydelse som de förevarande. I detta fall synes en utredning erforderlig för utrönande, huruvida statsverkets finansiella ställning medgifver de ifrågasatta skattelindringarna. Derest den minsta af de nu föreslagna skattenedsättningarna, eller tjugu procent af grundskatterna och motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna, blefve af Riksdagen beslutad, skulle, i enlighet med de vid 1885 års skattenedsättning gjorda beräkningarna, densamma föranleda en kostnad för staten af nära två miljoner kronor. Det torde kunna ifrågasättas, huruvida statsverkets finansiella ställning under den närmaste tiden må kunna medgifva en dylik kostnad, och i allt fall kräfvades härom en utredning, som endast genom Kongl. Maj:ts föranstaltande torde kunna åstadkommas.

Utskottet hemställer alltså:

- 1:o) att förenämnda motioner, i hvad de afse nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatterna, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda; samt
- 2:o) att förenämnda motioner, i hvad de afse lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 juni 1887.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

af herrar grefve *G. Sparre*, friherre *F. von Essen*, *H. P. P. Tamm* och friherre *R. von Kræmer*, i fråga om motiveringen;

af herr friherre *B. A. Leijonhufvud*, som anført:

»Jag är fullt villig medgifva att hvar och en beskattning, som är tillkommen för fyllande af statens behof, äfven må upphöra, så snart det med någorlunda visshet motses att staten utan känbara olägenheter kan undvara densamma, och under mitt nu ganska långvariga deltagande i riksdagsarbetena har jag röstat för många »afskrifningar» eller eftergifter af skatter, som tyngt än på den ena, än på den andra industrien eller samhällsklassen. Men då jag ej kunnat vinna någon sådan *visshet* att staten kunde, utan blifvande svårigheter, afstå från en inkomst, har jag ej heller kunnat rösta för upphörande af den beskattning, hvarifrån samma inkomst härflyter. Huru gerna jag än vill bidraga att skaffa lindring åt en samhällsklass, som för det närvarande, likasom snart sagdt hela vår industri och alla våra fastighetsegare, i stad som på land, lider af ett som jag hoppas öfvergående svårt betryck, så kan jag dock ej för närvarande rösta för ett statens afstående från en så betydande inkomst som den, hvilken skulle följa af en ytterligare eftergift af ända till 20 proc. af grundskatterna. Den mycket positiva försäkran, som för 2 år sedan uttalades om landets otvifvelaktiga förmåga att utan saknad kunna undvara dessa skatter, synes redan vara nära att blifva vederlagd af omissydliga fakta, ty man behöfver ej vara begåfvad med någon stor siareförmåga för att förutse, att vi nalkas ett nedgående af statens inkomster och en tid, då det blir svårt att få statsregleringarne att gå i hop. Att med en sådan utsigt för ögonen afskrifva en skatteinkomst af 2 millioner synes mig ingalunda klokt — helst då fråga är om en skatt, som, huru hans historiska uppkomst än må vara beskaffad, dock genom århundradens häfd förlorat all den karakter af orättvisa, som möjligen, och i hvad fall som helst endast till en del, vidlådde hans begynnelse, och som redan i många mansåldrar varit obestridd och erkänd såsom fast och rättvis. Blifver, sedan den är eftergifven, följdén att landets finanser fordra ökade inkomster, och man då tillgriper den utvägen att till ersättning för den sekelgamla skatten pålägga en *annan* samhällsklass en ny skatt, så må jag väl ega rätt säga, att det är en *ny* orättvisa, som de lidande ej torde bära utan berättigad klagan.

Hvad angår den afskrifning af indelningsverket, eller rättare den statens aflösning af detsamma, som nu är ifrågasatt, kan jag ännu mindre rösta der-

för, liksom jag ej heller 1885 röstade för den afskrifning, som då egde rum. Denna afskrifning har fört samma missgynsamma inflytande på våra finanser som grundskatteafskrifningen, och bör redan af detta skäl ej få ske, då tiderna hota med statsbrist. Men jag har mot denna afskrifning det än starkare skäl, att den bereder öfvergången till att såsom bas för hela vår stam antaga det i alla andra länder utdömda värfningsystemet. Jag vill i det längsta vidhålla den förhoppning att, då indelta armén en gång afträder, han måtte få en efterträdare, som ej är grundad på en så falsk princip.

Man yrkar nu, och detta är det nya uti denna sak, på en betydlig, från en del håll en fullständig afskrifning af både grundskatter och indelningsverk, utan att ens sätta i fråga den allra minsta förbättring i vårt svaga försvar, än mindre en ny förstärkt härordning, hvarom fråga var ännu 1873, och dertill tror man sig kunna påräkna bifall af både Riksdag och regering! För min del kan jag ej vara med derom»;

af herrar *C. Ifvarsson, N. Petersson, C. J. Petersson och A. Svensson*;

af herrar *N. Olsson*, vice talmannen *S. Nilsson, P. O. Hörnfeldt, O. Jonsson, P. Pehrson, A. Persson, N. Persson* och *N. Nilsson*, hvilka sistnämnda åtta ledamöter ansett utskottets yttrande och förslag böra hafva följande lydelse och innehåll:

»Då Riksdagen, jemlikt skrifvelse den 20 maj 1885, biföll Kongl. Maj:ts förslag om nedsättning med trettio procent i de på viss jord hvilande grundskatterna och en motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvären, åberopade Riksdagen två omständigheter, hvilka, enligt Riksdagens förmenande, vore af stor vikt vid grundskattefrågans pröfning, nemligen dels jordbrukets tryckta ställning och dels det gynsamma tillstånd, hvori statsverkets finanser befunno sig. Om än statsverkets finansiella ställning för närvarande icke är så fördelaktig, som den visade sig vid 1885 års riksdag, torde densamma dock ingalunda lägga hinder i vägen för en ytterligare utsträckt skattelindring; och beträffande jordbrukets ställning torde det tryck, hvaraf detsamma nu lider, vara än ytterligare ökad och således innefatta ännu större anledning till åtgärd från statsmagternas sida än som förefans vid tiden för den senast beslutade skattenedsättningen. De bekymmer, jordbrukets tryckta ställning framkallat, synas nemligen utskottet vara så allvarligt grundade och allmänt rådande, att de med nödvändighet påfordra, att åtgärder vidtagas till lättande af jordbrukarnes svårigheter; och oafsedt huruvida äfven andra utvägar skulle kunna förefinnas för ett dylikt ändamåls främjande, föreställer sig utskottet, att närmaste åtgärden för betryckets lindrande erbjuder sig i en skattenedsättning, der sådan kan ske.

Redan vid föregående behandling af hithörande frågor hafva framdragits talande skäl för lindringar i rustnings- och roteringsbesvärerna samt grundskatterna, oberoende af försvarsfrågan. Nu anförda förhållanden torde jemväl vara af den afgörande betydelse, att de i och för sig påkalla en afskrifning af någon del af nämnda skatter och besvär. Men då utskottet på grund häraf ansett sig böra föreslå en sådan afskrifning, har utskottet, som i hufvudsak velat ansluta sig till det af herr H. Andersson i förenämnda motion framställda förslag, icke trott sig böra tillstyrka dess utsträckning till större del af ifrågasatt skatter och besvär än tjuugu procent deraf. Härigenom skulle sammanlagda skattelindringen komma att uppgå till hälften af dessa skatters och besvärs belopp. I fråga om den återstående hälften af dessa onera torde dess aflyftande från jorden möjligen böra ställas i samband med en förstärkning af försvaret, samt derjemte påkalla nya eller ändrade bestämmelser i såväl bevillningsförordningen som de på densamma i vissa delar byggda kommunalförfattningarne. Den nu ifrågasatta skattelindringen åter, såsom afseende endast ett af trängande behof påkalladt lättande af jordbrukets skattebördor i hufvudsaklig del, synes deremot icke påkalla några åtgärder i berörda hänseenden.

Den minskning i statsinkomst, som den vid 1885 års riksdag beslutade nedsättningen i grundskatterna skulle medföra, och den förhöjning i statsutgift, som skulle uppstå genom den i form af kontant bidrag till de rustnings- och roteringsskyldige vid samma riksdag beredda lindringen, beräknades uppgå till ungefär 2,980,000 kronor och hafva i verkligheten utgjort omkring 2,850,000 kronor. En ytterligare afskrifning med tjuugu procent af dessa skatter och besvär skulle alltså medföra inkomstminskning och statsutgift till sammanlagt omkring 1,900,000 kronor. Enligt hvad utskottet här ofvan antydt, synes 1888 års budget utan skatteförhöjning kunna vidkännas en sådan inkomstförminskning och utgiftsstegring; och får utskottet i förenämnda afseende för det närvarande endast erinra, att, till följd af innevarande Riksdags redan fattade beslut angående vissa anslagsfrågor, de af Kongl. Maj:t föreslagna statsutgifterna för år 1888 komma att nedgå med omkring 1,300,000 kronor, och tillgångarne för samma år ökas med 200,000 kronor.

I sammanhang med den vid 1885 års riksdag beslutade lindringen i rustnings- och roteringsbesvärerna uppfördes å fjerde hufvudtiteln under benämning »lindring af rustnings- och roteringsbesvärerna» ett förslagsanslag af 1,330,000 kronor och å femte hufvudtiteln jemväl ett förslagsanslag å 162,000 kronor under enahanda benämning, hvilket sistnämnda anslag Kongl. Maj:t ansett för år 1888 böra nedsättas till 140,000 kronor.

Naturligtvis bör den nu ifrågasatta nedsättningen i grundskatterna och lindringen i rustnings- och roteringsbesvärerna ega rum i enahanda ordning

och efter samma grunder, som bestämdes vid den år 1885 beslutade skattnedsättningen; och lära alltså de i kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter och i den samma dag utfärdade lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna meddelade föreskrifter i tillämpliga delar böra lända till efterrättelse vid den fortsatta skattelindringens genomförande. Vid sådant förhållande, och då uträkningar i vederbörlig ordning verkstälts för nedsättning med trettio procent i grundskatterna och kontant bidrag till de rustnings- och roteringsskyldige, motsvarande likaledes trettio procent af dessa besvärers uppskattade värde, torde numera de för en ytterligare lindring i berörda skatter och besvär med tjugoprocent erforderliga uträkningar och åtgärder icke föranleda några svårigheter. I öfverensstämmelse med förut gjorda beräkningar torde följaktligen hvartdera af förenämnda, å fjerde och femte hufvudtitlarna uppförda förslagsanslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna böra höjas med två tredjedelar, derom utskottet, efter det Riksdagen fattat beslut i föreliggande frågor, kommer att afgifva den särskilda framställning, som kan af beslutet föranledas.

Då, såsom ofvan är nämnt, utskottet funnit, att den ifrågasatta skattelindringen under närvarande förhållanden icke bör utsträckas längre än med tjugoprocent, hvarigenom den, sammanlagd med den redan förut beslutade lindringen, skulle komma att uppgå till femtio procent af dessa skatter och besvär, hyser utskottet på samma gång den på statsmagternas redan fattade beslut och gjorda uttalanden grundade åsigt, att framdeles en fortsatt skattelindring bör ega rum, på det att grundskatterna samt rustnings- och roteringsbesvärerna omsider må helt och hållet upphöra. En sålunda ytterligare fortsatt afskrifning och lindring skulle emellertid, enligt hvad förut är antydt, möjligen böra sättas i samband med andra frågor. Utredning i detta afseende torde alltså böra föregå beslutet om ytterligare lindring i förevarande skatter och besvär, om hvilken utredningsföranstaltande framställning torde hos Kongl. Maj:t böra göras. Med afseende å de fullständiga undersökningar, hithörande frågor redan förut underkastats, och då det torde vara af stor vikt att berörda skatteförhållanden må varda så snart som möjligt slutligen ordnade, har utskottet, i öfverensstämmelse med hvad herr H. Andersson i ofvan åberopade motion föreslagit, ansett sig böra hemställa, att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes redan till nästkommande Riksdag framlägga förslag i fråga om afskrifning af återstående grundskatter samt fullständigt upphörande af rustnings- och roteringsbesvärerna.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa:

- A. att Riksdagen må besluta:
- a) att från och med år 1888 en ytterligare nedsättning med tjugu procent i de på viss jord hvilande grundskatter, i öfverensstämmelse med de i kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 stadgade grunder och vilkor, skall ega rum; och
 - b) att från och med år 1888 en ytterligare lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna skall ega rum med tjugu procent af dessa besvärers uppskattade värde efter enahanda grunder och bestämmelser, som finnas stadgade i lagen af den 5 juni 1885 angående lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna; samt
 - c) att hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes till nästkommande Riksdag framlägga förslag så väl i fråga om successivt eftergifvande af återstående grundskatter, som ock derom, att rustnings- och roteringsbesvärerna i deras nuvarande form må kunna samtidigt med grundskatterna minskas och upphöra;
- B. att samtliga ifrågavarande motioner i öfrigt icke må till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.»
-